

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Gallen op Eik. — In het artikel „Gallen” in de vorige aflevering (afl. 10 van Febr.) moet een fout worden hersteld door de eerste drie regels van blz. 328 te schrappen. A. J.

Waarnemingen bij *Salsola Kali*, Loogkruid. — *Salsola Kali* bewoont losse zandgronden, b.v. stranden en zeedünen, maar dieper het binnenland in treft men haar, steeds onder anthropogenen (mensen-) invloed op ruderaalterreinen, e. d. aan: spoorwegen, bouwterreinen. Zoo groeit zij op verscheidene plaatsen rond Den Haag tot aan de grens van de vrije duinen; na het plaats van een gebouwtje is zij daar ergens sinds enkele jaren dieper het duin in gekomen; zij werd er zonder twijfel aangevoerd, maar op natuurlijke wijze heeft zij zich verder uitgebreid.

In het duinterrein hebben de planten zich tot *steppenrollers* ontwikkeld, fraaier dan dat in andere omgeving is waar te nemen. Als de plant in den Herfst is uitgebloeid, verdort zij en trekt tot een bal samen, waarbij de stekelachtige deelen de takken in een min of meer hecht verband houden. De wortel sterft af, meest door verrotting en de planten rollen in het duin voort, mee met de heerschende winden, huppelend over vlak terrein tot zij in kruipwilg of ergens anders in verward raken. Daar verliezen zij dan hun vruchten, voorzoover die er onderweg al niet zijn afgevallen; soms zijn de *Salsola*-heirbanen te volgen. De planten kunnen al rollende een grooten afstand afleggen: langs den breeden Waalsdorperweg heb ik een groote bal, uit verschillende planten bestaande, eens 800 m. op een dag zien afleggen.

Het harde-stekelige van de plant is vooral op zilte groeiplaatsen goed ontwikkeld. In het binnenland ontwikkelt zich dat eerst min of meer na den bloeitijd veel sterker.

Met het voortdringen in de duinen kwam het loogkruid in het gebied van een groote konijnenkolonie. *Konijnen* laten maar weinig planten met rust, hetgeen tot gevolg heeft dat vele planten geen kans hebben in de duinen een geschikte groeiplaats te vinden. *Saponaria* en vermoedelijk ook *Silenesoorten*, e.a. zijn daar een goed voorbeeld van; getrouw vreten de dieren het loof en de knoppen af, of graven de planten uit. Van *Salsola* bleven ze af, althans het eerste jaar. Het volgende jaar kwamen overal kiemplanten op, vele kwamen er tot ontwikkeling. Maar in dat jaar bleken de konijnen zich bedacht te hebben, of wellicht heeft één het voorbeeld gegeven en den moed gehad aan het ietwat stekelige goedje te knabbelen, want weldra waren alle planten deerlijk misvormd, afgeknabbeld.

Trouwens ook de *mussen* behooren tot de vijanden van het loogkruid, daar zij, waar zij maar komen, vooral in de omgeving van de stad, met zorgvuldigen ijver de vruchtjes uitpikken.

Toen ik in den Herfst, dat de konijnen voor *Salsola* nog geen belangstelling hadden, de planten goed kon bestudeeren, vielen de schitterende *herfstkleuren* op, wisselend van geel over oranje tot diep wijnrood en iedere plant heeft daarbij, ofschoon onder geheel gelijke omstandigheden groeiend als de andere, zijn eigen kleur. Dit zelfde neemt men ook waar bij een aantal andere zoutminnende *Chenopodiaceae*, zooals *Atriplex Babingtonii*, *Suaeda maritima*, *Salicornia herbacea*. De oorzaak van dit individueele gedrag dezer planten ken ik niet. Een niet te vochtige Herfstperiode is bevorderlijk voor de kleuren-ontwikkeling.

Ziedaar enkele aanteekeningen uit het *Salsola*-leven.

J. L. VAN SOEST.

In de zandsteppen aan de steeds zuidwaarts voortschrijdende rand der bebouwing van Amsterdam-Zuid zijn ook rijke vegetaties van Loogkruid. Misschien kunnen wij Amsterdammers ook het „rollen” daar waarnemen nu Ir. v. Soest ons er op attent heeft gemaakt. J. Hs.

Najaarsbloei. — Naar aanleiding van het schrijven in D.L.N. 35-(1931)-9, blz. 302 van den heer Van Dieren deel ik u mede, dat er veel planten in het afgelopen najaar geprobeerd hebben een beetje na te bloeien. De gaspeldoorn doet het bijna ieder jaar flink, de brem ditmaal zeer weinig. Van de anemonenboschjes op Adderhorst heb ik slechts een paar exemplaren een slappen najaarsbloei zien vertoonen.

Groningen.

Prof. A. VAN VELDUIZEN.

Vroege leeuwerikenzang. — In den morgen van 27 Januari l.l. werden achter het Stadspark te Groningen zingende leeuweriken waargenomen, 7 à 8 stuks. J. I. PIERSON.